

καὶ χριστιανικῶς καὶ μὴ ἀποκαταστήσωσιν ἀζήμιον ἕως καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ἀλλὰ διαστρέψαντες παρακούσωσι καὶ ἐμμείνωσι τῇ φιλαδικῇ αὐτῶν γνώμῃ καὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ ταύτῃ διακατοχῇ τῶν εἰρημένων χωραφίων καὶ ἐάσωσιν αὐτὸν μέχρι τέλους ἐστερημένον τῶν κληρονομικῶν τούτων δικαίων καὶ ἐζημιωμένον καὶ ὄλως περίλυπον, αὐτοὶ τε ὡς φιλάδικοι, κακότεροιοι καὶ ἀσυνειδήτοι, πρὸς δὲ οἱ γινώσκοντες καλῶς καὶ ἠξεύροντες, βεβαίως τὴν περὶ τούτων πάντων ἀλήθειαν, ἐὰν μὴ μαρτυρήσωσιν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρῶ τῆς ψυχῆς αὐτῶν συνειδῶσι, διὰ τὴν κατὰ χώραν τῶν δικαίων ἀποκατατάσασιν, ἀλλὰ χαριζόμενοι καὶ φιλοπροσωποῦντες ἢ ἄλλως πως σιωπήσωσιν, οἱ τοιοῦτοι, ὅποιοι ἂν ᾧσιν, ὡς ὁμοιοκαινότροποι, ἀφορισμένοι ὑπάρχωσι καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθείησαν, αὐτοὶ δὲ μηδαμῶς, κληρονομήσειαν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες εἶεν καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ Κάιν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἶη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ προκοπὴν μήποτε ἴδοιεν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἔχοντες καὶ τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων καὶ τῶν ὁσίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων σεπτῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἕως οὗ ποιήσωσιν ὡς γράφομεν ...».

692

1805-1861. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βυζάντιο (Μικρά Ασία), Κωνσταντινούπολη, Νάξος, Δαμαρτίωνας (Κυδωνίος (Νάξος).

Ν. Κεραλληλιάδης, *Μνήμης ἀπὸ τῆς Αἰσολῆς. Ἀνεκδοτὰ ἡμερολόγια, παραδόσεις, τραγούδια, ἐγγράφα*, Ἀθήνα 1988, σ. 203-210, 212-214, 218-220, 221-222 (— Ν. Κεραλληλιάδης, «Ἡ Μονὴ Χρυσοστόμου στὴ Χώρα-Νάξου», εφ. *Ναξιακὴ Πρόσδος* (ἑξαετίας), 1971, σ. 33-34, αρ. 18), 223-226.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ, ΩΣ ΘΕΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΗΗΣΙΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

1831, 29 Μαρτίου

«Ὑ Διὰ τοῦ πρόντος ἀποδεικτικῶς συμφωνητικῶς γράμματος δηλοποιεῖ ἡ ὑποφαινομένη Κυρία Παρθενία Μοναχὴ Σπύρου Μάνεση ἡγουμένη τῶν Μοναζουσῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Μονηδρίῳ τοῦ Μεγάλου Χρυσοστόμου, ὅτι ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ χρόνων ἱκανῶν ἀνεδέχθη ὡς ψυχοπαῖδιν καὶ θετὴν αὐτῆς θυγατέρα, τὴν ἐκ τῆς πόλεως Κυδωνίων ἀρχοντοπούλαν Σαμαγῆ, καὶ μεθ' ἑαυτῆς εἶχε συνοικοῦσαν ἐν τῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἐλθοῦσαν εἰς γάμου ἡλικίαν παραστᾶσα ἢ ρηθεῖσα ἡγουμένη ὡς ἄλλη Μήτηρ φιλόστοργος, ὑπάνδρευσεν αὐτήν, μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Καλφαγιάννη Κυδωναῖος, καὶ τὸ τεχθὲν ἐξ αὐτῆς πρῶτον θυγάτριον Μαρίαν καλούμενον, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἡγουμένη ἀνεδέχθη αὐτὸ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας, καὶ τέσσαρες μόνους μῆνας ἀφ' οὗ ἐγαλακτοτρόφησεν αὐτὸ ἢ μήτηρ αὐτοῦ, εἶτα ἠσθένησεν, καὶ ἔκτοτε παρέλαβεν αὐτὸ ἡ Κυ. ἡγουμένη, καὶ ὡς ἴδιον αὐτῆς θυγάτριον περιέθαλπε καὶ φιλοστόργως μέχρι τοῦδε ἀνέτρεφε, τετραετῆς ἤδη καταστήσασα αὐτό, καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον ποιήσασα. ἤδη δε, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τῆς παιδὸς παρασκευάζονται νὰ ἀναχωρήσουν

διὰ τὴν πατρίδα τους, ἡ κυρία ἡγουμένη ἐπειδὴ ἀνέθρεψεν ἐκ σπαργάνων τὸ ρηθὲν παιδίον ὡς γνήσιον αὐτῆς τέκνον, καὶ ἐκ τῆς *Ιερᾶς Κολυμβήθρας* ἀνεδέχθη, καὶ θετὸν θυγάτριον ἐποίησατο, ζητεῖ ἤδη ἀπὸ τοῦς γεννήτορας τῆς παιδός, ἵνα ἐγκαταλείψωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἀναφαίρετον αὐτῆς ἐπίσκεψιν, καὶ συνήθη παραμυθητικὴν συντροφίαν, καὶ ὑπόσχεται πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐξῆς, *Αὐν*, ὅτι θέλει ἐπισκέπτεται αὐτὸ καὶ προνοεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς θετοῦ ὄντος τέκνου, καὶ ἐρχόμενον εἰς νόμιμον ἡλικίαν, ἐὰν ἀναδεχθῆ τὸ *Μοναχικὸν σχῆμα*, ὅτι τοῦ ἀφίνει μετὰ τὸν θάνατόν της ὅλην της τὴν περιουσίαν ὡς γνήσιον αὐτῆς καὶ νόμιμον κληρονόμον, μηδενὸς τῶν συγγενῶν της δυναμένου παρενοχλῆσαι τὸ ρηθὲν ψυχοπαίδι καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον, τὰς αὐτὰς καὶ ἰδίας ὑποσχέσεις καὶ συμφωνίας συνυπόσχεται καὶ ἡ κυρία *Παρθενία* τοῦ ποτὲ *Δημητρίου Δόβελου*, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ *Μονηδρίῳ* μονάζουσα πρὸς τὸ ρηθὲν θετὸν θυγάτριον, ὡς συναθρέψασα καὶ συνεπισκεψάμενη αὐτό, καὶ θετὸν θυγάτριον αὐτῆς ποιησαμένης *Βον* ἂν δὲ ἀποφεύγουσα τὸν μοναχικὸν βίον, ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, αἱ ρηθείσαι ἄνω ὑποσχέσεις ἀναιροῦνται, καὶ εἶναι εἰς χρέος τότε νὰ τῆς δώσῃ ὅτι ἤθελε τὴν φωτίσει ὁ ἅγιος Θεός. Ταῦτα συνεφώνησαν ἡ κυρία *Παρθενία ἡγουμένη*, καὶ *Καλογραία κυρία Παρθενία Δ. Τόβελου* μετὰ τῶν γονέων τῆς θυγατροθετηθείσης *Μαρίας*, καὶ ὁ ἀθετήσας τὰς ρηθείσας συμφωνίας, νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν μὴ ἀθετήσαντα αὐτάς, δύο χιλιάδας γρόσια, καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ διαμένῃ στερεῶς καὶ ἀμετάβλητον, ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγράφησαν δύο ἀποσπασματικὰ ἴσα ἐν τῇ *Δημοσίῳ Νοταρίᾳ* τοῦ ἐδγενοῦς *Κυρίου Κωνσταντίνου Βου Κόκκου* καὶ ἐσθῆσαν ἑκατέροις, τὸ μὲν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς παιδός, τὸ δὲ πρὸς τὴν κυρίαν ἡγουμένην *Παρθενίαν*, καὶ *καλογραίαν Παρθενίαν*, ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν, καὶ ἀξιολύτως μαστῆρων ...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1805-1910. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά καὶ ἐκκλησιαστικά ἐγγράφα. *Ραβνά*, *Γαλάτιστα* (*Χαλκιδική*).

Γ. Κουκλιάτης, *Τὸ ἀρχεῖο τῆς οἰκογένειας Κώττα*. Συμβολὴ στὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ *Πετροκέρασα* (*Ραβνά*) *Χαλκιδικῆς* κατὰ τὸν 19^ο αἰῶνα, *Θεσσαλονίκη* 2000, σ. 124-163 αρ. 1-40, σ. 165-168 αρ. 42-45, σ. 171-173 αρ. 49-50, σ. 178-183 αρ. 2-7.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΡΑΒΝΩΝ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΣΙΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΚΑΛΥΨΘΟΥΝ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

± 1888-1890 (;)

«*Δια του παρόντος Πρακτικῆς Γράμματος Δύλον* Γίνετε ὅτι σήμερον ὑ υποφενόμενη *κάτικη* τῆς χώρας *Ραβνά* ἐσυμφωνήσαμεν ἐν *μηά* *ευχαρίστῳ* *Γνόμη* διὰ ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ τῆς σχολῆς διὰ νὰ πληρόσομεν ἑκάστος *Δια* τα ζῶα μας κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

Α. Διά μεν τα *Γιδοπρόβατα* θα πληρόνομεν ἀνά ἐν *Γρόσι* ταμειακόν το κεφάλη *εκτός* τον νεογόν.

Β. Διά μεν τα *βόδια*, *Γυλάδια*, *μουλάρια*, *άλογα*, *Γαῖδούρια* καὶ *Γουρούνια* ἀνά *τρεία*

